

Auróra - Kifacsart citrom

Végig: **C G Am F**

Iszom, a kávé hidegen átsuhan, a bánat a szívemen
nem jöhet vissza a pillanat '89-ben egy híd alatt.
Nem zavart minket semmi sem holdfény táncolt a hús vízen
ki hitte volna, hogy így alakul vártuk a hajnalt a rakpart kövén gyanútlanul.

Kihull, kezemből az üres pohár vállamra fekete lepke száll.
Kiszáradt mederben araszol az éj életem lerágott dinnyehéj.
Életem huzatos váróterem hamis lapokkal játszik velem.
A rovott múltú jelen idő nem vési kőbe nevemet a savas eső.

Ó ó a szép jövő sajnós kifacsart citrom.
Ó ó a földgolyón én már nem vagyok itthon.
Ó ó néha jó néha rossz a vége.
Ó ó egy léghajó némán zuhan a mélybe.

Tolat, a remény a síneken átsuhan a bánat a szívemen
a fény sorompó vörösre vált pengeti egyedül a halál dalát.
Saját magának az ágyamon, a szavakon túli fájdalom.

Ó ó a szép jövő

Sötét szobámban a szél zenél a séta a falnál véget ér,
unalomig ismert képeket, vetít az égre a képzelet.
Belőtt magának egy töltetet elzúg egy meteor a föld felett,
az ötletet tőlem lopta, de én már leszoktam róla,
hogy szkafander nélkül repüljek vele turistaként a holdra.

Ó ó a szép jövő sajnós kifacsart citrom.
Ó ó ezt a dalt már csak magamnak írom.
Ó ó néha jó néha rossz a vége
Ó ó egy léghajó némán zuhan a mélybe.